

under Forhandlingen, at han vel erkendte, at Lovforslaget, som det nu var foreslaaet affattet, var bedre end det oprindelige Regeringsforslag, der vilde „beskatte ens det allerbedste og det allersletteste“, men at den Forskel, som det nu foresloges at gøre, alligevel ikke var tilstrækkelig; særlig udtalte han, at hvis man vil gaa til „den ganske absurde Beskatning af Galopløbene, som her foreslaas: til den Afgift, der svares i Forvejen (nemlig af Totalisatoren) at føje 20 pCt.“, saa kunde han ikke stemme for Lovforslaget. *Jørgen Berthelsen* udtalte, at han gerne vil medvirke til at skabe forøgede Indtægter for Statskassen, men saalænge han „ikke er overbevist om Umuligheden af, at dette kan ske ved direkte Skatter“, kan han ikke stemme for et Lovforslag som det foreliggende. — Endelig havde Rottbøll, Døcker og Piper stillet to Ændringsforslag: 1) at Afgiften for Cirkusforestillinger skal være 10 pCt., naar Direktøren er udenlandsk, og 5 pCt., naar han er indenlandsk, og 2) at Afgiften pr. Musiker i Beværtninger skal være 1 Kr., naar Musikerne ere udenlandske, 50 Øre naar de ere danske. Da Finansministeren modsatte sig disse Forslag ved Henviisning til, at Landet trakratmæssigt har bundet sig til ikke at beskatte fremmede højere end indenlandske, tog Forslagsstillerne det første Ændringsforslag tilbage, men ikke Nr. 2. Dette forkastedes med 23 St. mod 18. Knuths Ændringsforslag forkastedes med 36 St. mod 10. — Finansministerens Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget vedtoges med 30 St. mod 14.

Angaaende *Slutningsbehandlingen i Folketinget af den heromhandlede Sag* anføres:

Landstingets Udvalgs Betænkning, indeholdende den nye Affattelse af Lovforslaget, omdeltes den 9. Maj. Den 10. Maj toges Sagen ekstraordinært til 2den Behandling i Landstinget, og samme Dag fandt ligeledes 3. Behandling Sted, hvorefter Sagen oversendtes til Folketinget. — Paa dette Tings Dagsorden for Mødet den følgende Dag den 11. Maj — der afholdtes Kl. 10 Form. — stod opført bl. a. „eneste“ Behandling af den heromhandlede Sag. Hverken denne Sag eller de øvrige paa Dagsordenen opførte Behandlinger vilde imidlertid kunne foretages uden Tingets Samtykke, da Forretningsordenens Krav ikke vare fyldestgjorte. Herpaa gjorde Formanden opmærksom, idet han bemærkede, at han vilde betragte Samtykket som givet, hvis ingen Indsigelse fremkom. *A. C. Meyer* udtalte derefter følgende: „Jeg vil gerne tillade mig at udtale, at der med Hensyn til disse Sager og *specielt med Hensyn til Forlystelsesskatten* foreligger saa nye Oplysninger og saa nye Principper, at det forekommer mig, at Tinget ikke kan være klar over disse Principper og derfor ikke kan behandle Sagen med en saadan Grundighed, som er nødvendig. Jeg